

1^ο ΔΗΜ. ΣΧ. ΑΙΓΙΝΑΣ

ΤΑΞΗ Γ΄

1^ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΝΕΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΚΑΙ 2^ο ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ

**«ΜΙΑ ΑΓΚΑΛΙΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ
(Η ΠΑ) ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΠΑΠΑ»
ΚΑΙ
«ΠΑΛΙΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ: ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ
ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΠΑΠΑ»**

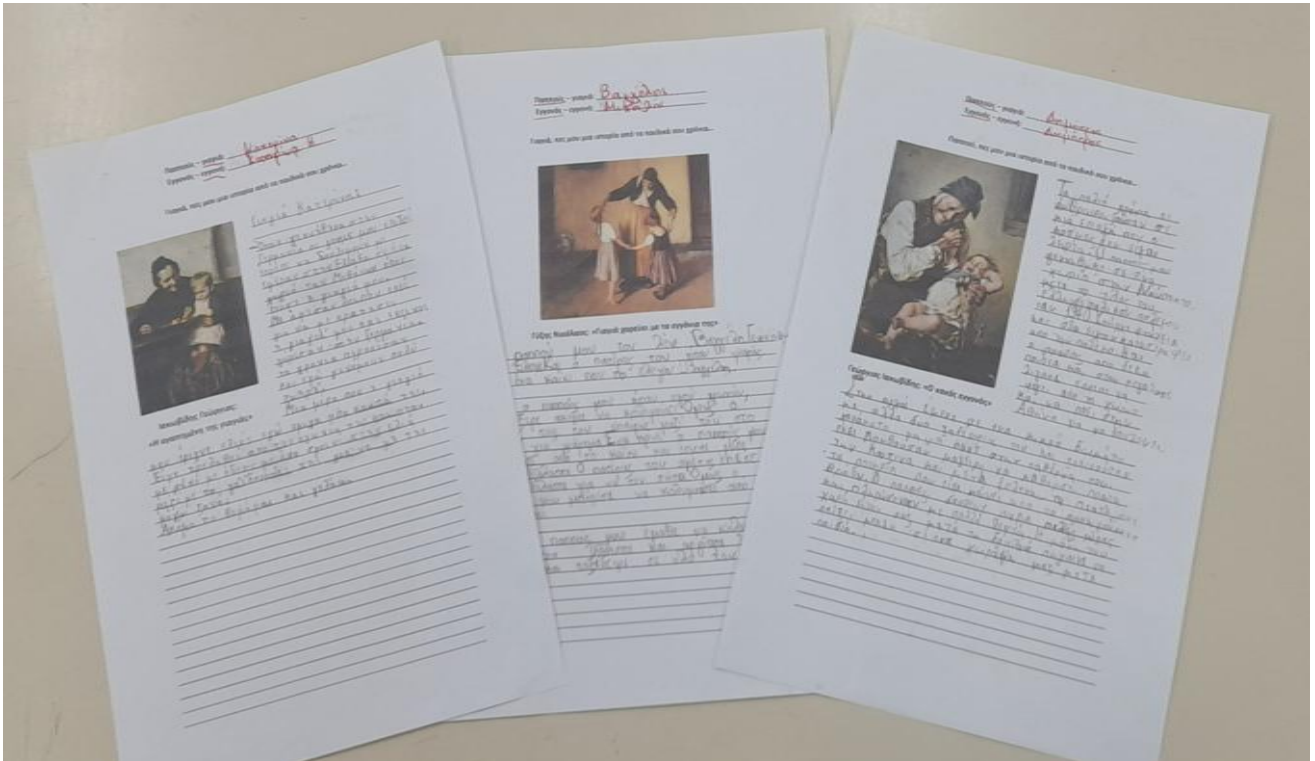
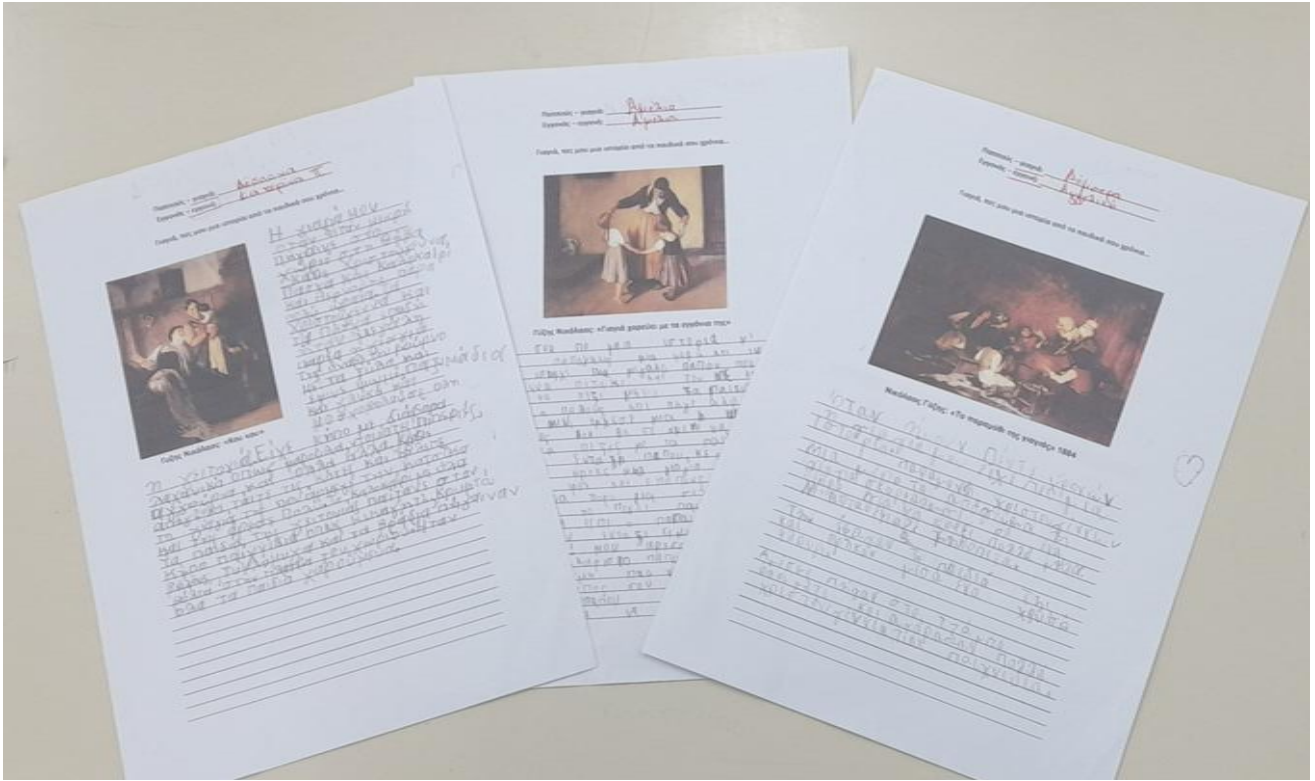
Δημιουργία – επιμέλεια παρουσίασης: Άννα Ρόδη - δασκάλα

ΑΙΓΙΝΑ, ΣΧ. ΕΤΟΣ: 2025 - 26

Αφιερωμένο
στον παππού
και τη γιαγιά

Με πολλή αγάπη
Τα παιδιά

ΠΑΠΠΟΥ, ΓΙΑΓΙΑ, ΠΕΣ ΜΟΥ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Παππούς: Τάκης
Εγγονός: Ύλας
Οι Γερμανοί και το μωράκι

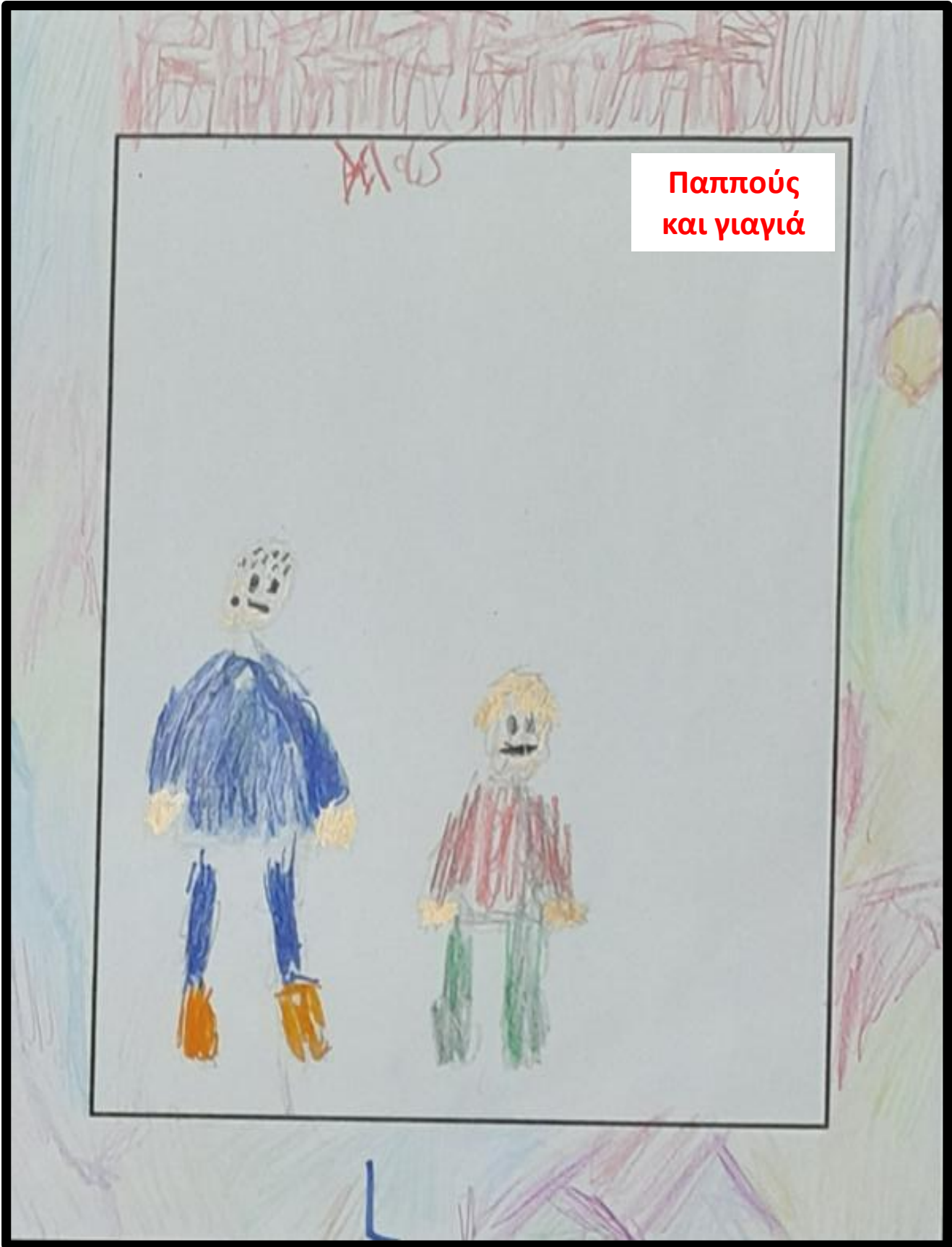

Ιακωβίδης Γεώργιος: «**Τα πρώτα βήματα**»

Το 1941 ο παππούς ήταν μωράκι. Ένα βράδυ μπήκαν στο σπίτι μεθυσμένοι Γερμανοί στρατιώτες. Έψαχναν για ραδιόφωνο, γιατί τότε απαγορευόταν. Με τη φασαρία ξύπνησε το μωράκι κι έκλαιγε.

Η μαμά του προσευχήθηκε στον άγιο Νεκτάριο, για να σωθούν.

Τότε ένας από τους Γερμανούς σκόνταψε κι έπεσε. Μετά απ' αυτό φοβήθηκαν κι έφυγαν.

Ύλας

Παππούς: Βαγγέλης
Εγγονός: Μιχάλης
Περιπέτεια στη θάλασσα

Γύζης Νικόλαος:
«Παππούς και εγγόνια»

Τον παππού μου τον λένε Βαγγέλη και γεννήθηκε στην Εύβοια. Ο πατέρας του ήταν ψαράς και είχε ένα καΐκι, που το έλεγαν επίσης Βαγγέλη.

Όταν ο παππούς μου ήταν οχτώ χρονών, δεν ήξερε ακόμα να κολυμπάει. Όμως ο μπαμπάς του τον έπαιρνε μαζί του στο καΐκι για ψάρεμα.

Ένα πρωί ο παππούς μου γλίστρησε απ' αυτό κι έπεσε στη θάλασσα και ο πατέρας του έπεσε κι εκείνος, για να τον σώσει. Όμως ο μικρός Βαγγέλης μπόρεσε να κολυπήσει μόνος του.

Έτσι ο παππούς έμαθε να κολυμπάει, αγάπησε τη θάλασσα και αργότερα έγινε ναυτικός και ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο.

Μιχάλης: «Περιπέτεια στη θάλασσα»

Γιαγιά: Βασιλεία
Εγγονός: Στέλιος
Οι περιπέτειες της γιαγιάς Βασιλείας

Ιακωβίδης Γεώργιος: «**Η Ψυχρολουσία**»

1^η ιστορία

Η γιαγιά Βασιλεία, όταν ήταν μικρή, ζούσε στην Πάρο και πήγε σε μια θεία της, για να την κεράσει μουσταλευριές. Έπειτα έφυγε αλλά δεν έβρισκε το δρόμο και γύριζε γύρω – γύρω. Τότε άρχισε να πετάει πίσω της μουσταλευριές, για να μη χαθεί.

Βρέθηκε στην εκκλησία του χωριού, βρήκε έναν παππού και μια γιαγιά, τους είπε ότι είχε χαθεί και τους ζήτησε να τη βοηθήσουν να πάει στη γιαγιά της, την Κυριακή.

Ο παππούς και η γιαγιά την πήγαν στο σπίτι της γιαγιάς της αλλά δεν της είχε μείνει πια καμιά μουσταλευριά.

2^η ιστορία

Άλλη μια φορά πάλι στην Πάρο, όταν η γιαγιά ήταν εφτά χρονών, είπε στη μαμά της ότι ήθελε να πάει σε μια γειτόνισσα, που ύφαινε στον αργαλειό.

Η γειτόνισσα της είπε ότι θα πήγαινε στο βουνό, στα πρόβατά της, και να πει στη μαμά της να πάει μαζί της.

Εκείνη πήγε στο σπίτι, πήρε ένα αχλάδι και, χωρίς να πει τίποτα στη μαμά της, έφυγε και πήγε να βρει ξανά τη γειτόνισσα.

Στο βουνό υπήρχε ένα μεγάλο πηγάδι και η γιαγιά μου πήγε κοντά, έσκυψε και προσπαθούσε να πιάσει το πρόσωπό της που έβλεπε στο νερό.

Όλο το χωριό την έψαχνε, αφού δεν είχε πει στη μαμά της που είχε πάει. Ευτυχώς την πρόλαβαν στο τσακ, πριν πέσει μέσα στο πηγάδι.

Από τότε έμαθε να μη φεύγει χωρίς να λέει στη μαμά της που πάει.

Στέλιος

Γιαγιά: Ελπίδα
Εγγονός: Βασίλης Λ.
Τα Χριστούγεννα της γιαγιάς

Γύζης Νικόλαος: «Κου κου»

Τα Χριστούγεννα η γιαγιά μου και οι αδελφές της, επειδή δεν είχαν τότε χριστουγεννιάτικα δέντρα, ο μπαμπάς τους πήγαινε στο βουνό, έκοβε ένα δέντρο και το έφερνε στο σπίτι. Παλιά δεν χρειαζόταν να πάρει κανείς άδεια, για να κόψει ένα δέντρο και τα δάση ήταν πολλά.

Τα παιδιά χαίρονταν πολύ και το στόλιζαν με απλά παιχνίδια, χρωματιστά χαρτιά κι ένα πανί. Έπειτα χόρευαν, τραγουδούσαν κι έπαιζαν.

Βασίλης Λ.

Παππούς: Δημήτρης
Εγγονός: Δημήτρης
Φτώχεια και σκληρή δουλειά

Ιακωβίδης
Γεώργιος: «Ο
εγγονός»

Τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι ζούσαν σε μια εποχή που ο κόσμος δεν είχε λεφτά.

Ο παππούς μου γεννήθηκε σ' ένα χωριό της Ναυπάκτου μετά το τέλος του ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940. Υπήρχε μεγάλη φτώχεια και όλα είχαν καταστραφεί από τον πόλεμο.

Ήταν ο πρώτος από τα δέκα παιδιά της οικογένειάς του και όταν μεγάλωσε λιγάκι, έπρεπε να φύγει από το χωριό και να πάει στην Αθήνα, για να δουλέψει.

Στην αρχή έμενε σ' ένα μικρό δωμάτιο με άλλα δυο ξαδέλφια του και ξεκινούσαν χαράματα, για να πάνε στην ταβέρνα όπου δούλευαν. Εκεί βοηθούσαν το μάγειρα να καθαρίσει πρώτα την κουζίνα και μετά έπλεναν τα πιάτα και τα ποτήρια, που είχαν μείνει άπλυτα από το προηγούμενο βράδυ.

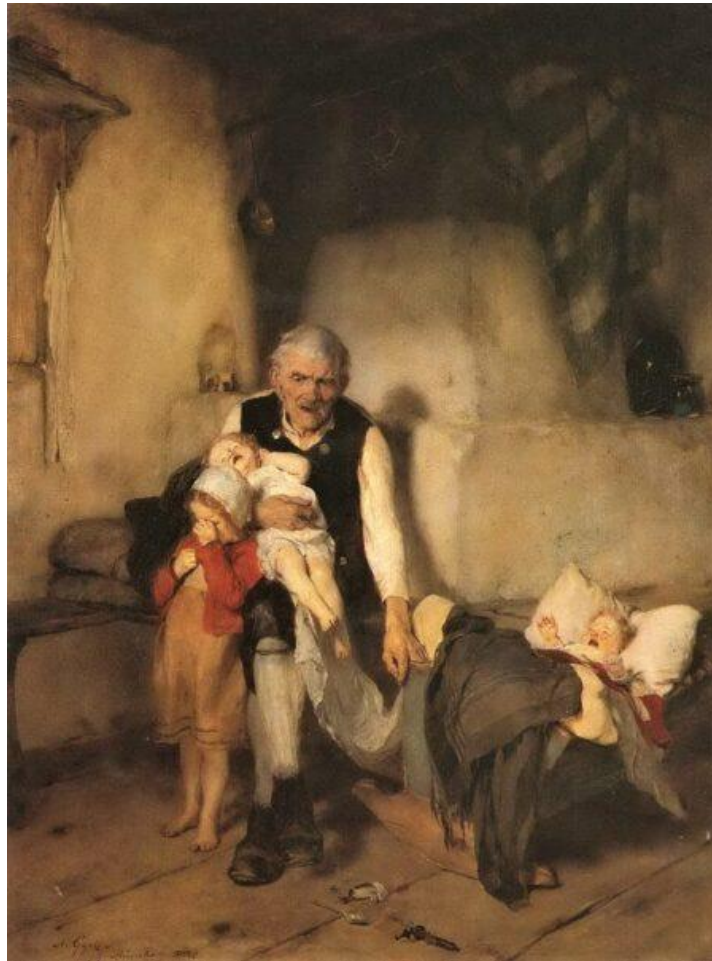
Ο παππούς μου εργαζόταν πολλές ώρες και πληρωνόταν πολύ καλά. Η μόνη του όμως χαρά ήταν πως μετά τη δουλειά πήγαινε να παίξει μπάλα σ' ένα χωράφι μαζί με τα παιδιά.

Δημήτρης

Παππούς: Γιώργος
Εγγονός: Γιώργος Μ.
Ο παππούς Γιώργος, ο σεισμός και ο δάσκαλος

Γύζης Νικόλαος: «**Παππούς και εγγόνια**»

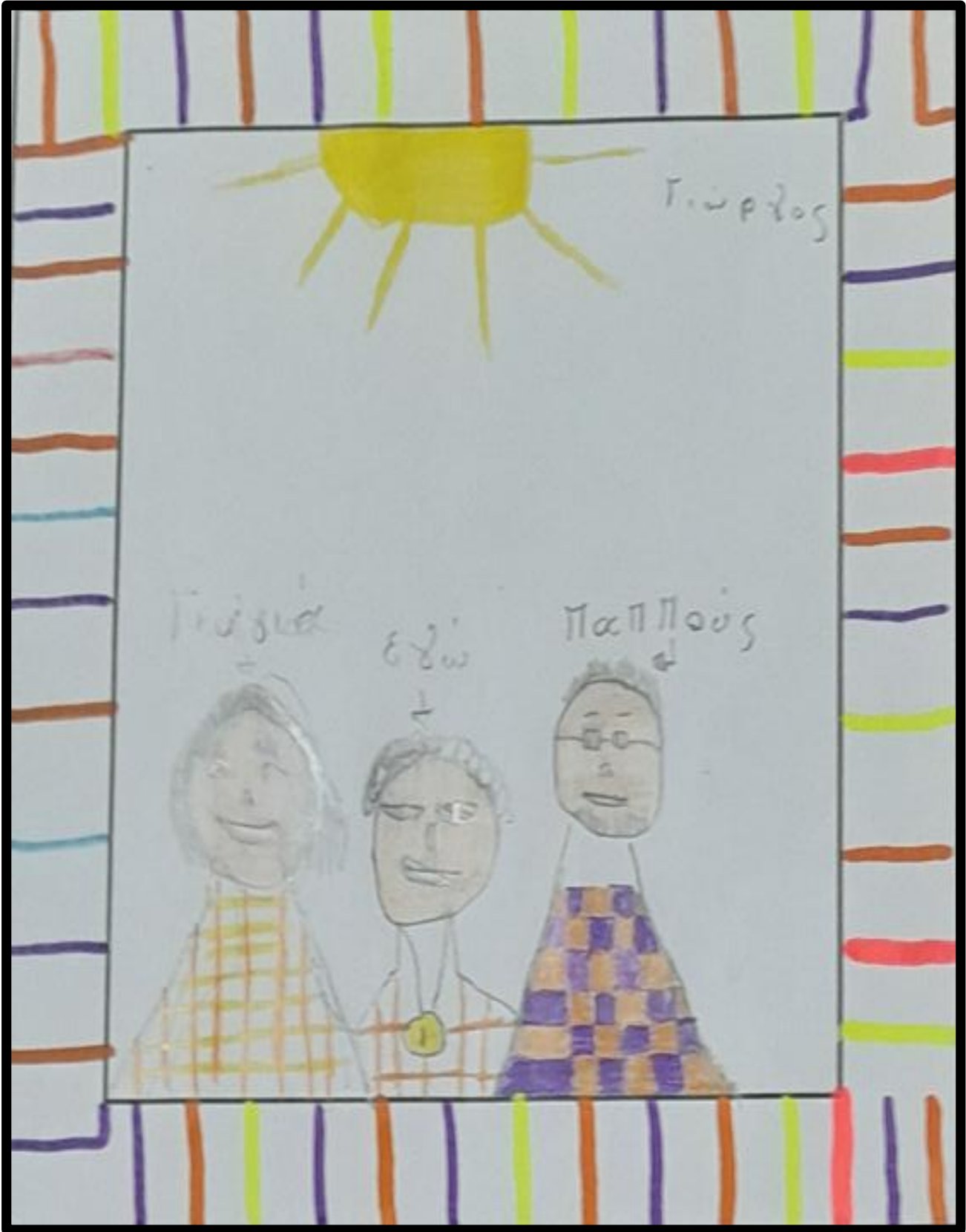
Πολύ παλιά, όταν ακόμα ο παππούς μου πήγαινε στο δημοτικό σχολείο, σ' ένα χωριό της Αρκαδίας, κατά τη διάρκεια του μαθήματος έγινε σεισμός.

Τα παιδιά ταραχτήκαν από το φυσικό φαινόμενο.

Πρώτος όμως από την τάξη έφυγε ο δάσκαλος, αφήνοντας τα παιδιά μόνα τους μέσα.

Μετά από λίγη ώρα τα παιδιά έφυγαν.

Ευτυχώς δε χτύπησε κανείς.

Γιώργος Μ.

Γιαγιά: Κατερίνα
Εγγονή: Κατερίνα Ή.
Η ζωηρή εγγονή

Ιακωβίδης Γεώργιος:
«Γιαγιά και εγγονή»

Η γιαγιά αφηγείται...

«Όταν γεννήθηκα στη Γερμανία, οι γονείς μου, επειδή έπρεπε να δουλέψουν, με έφεραν στην Ελλάδα, σ' ένα χωριό των Μεθάνων, όπου ζούσε η γιαγιά μου. Με άφησαν λοιπόν εκεί, για να με κρατήσει η γιαγιά κι εκείνοι γύρισαν στη Γερμανία. Τα χρόνια περνούσαν κι εγώ γινόμουν πολύ ζωηρή.

Μια μέρα που η γιαγιά μου έριχνε ελιές, εγώ έφυγα από κοντά της. Είχε τρελαθεί από την αγωνία της και μόλις με βρήκε, μ' έδεσε μ' ένα σκοινί στην ελιά μαζί με το γαϊδουράκι της, για να μην της φύγω ξανά.

Ακόμα το θυμάμαι και γελάω».

ΚΑΤΕΡΙΝΑ.Η

Έχω παίξω με την γιαγιά μου και
τον παππού μου!

Κατερίνα Ή.

Γιαγιά: Ζωή
Εγγονή: Μαριαλένα
Μια αξέχαστη εκδρομή

Γύζης Νικόλαος: «**Το παραμύθι της γιαγιάς**» 1884

Η γιαγιά αφηγείται...

«Μαριαλένα μου, όταν ήμουν κι εγώ μικρή, πήγα μια μεγάλη εκδρομή με τους γονείς και τις αδελφές μου. Ξεκινήσαμε πολύ πρωί, για να πάμε στα Γιάννενα. Φτάσαμε το βράδυ, γιατί ήταν πολύ μεγάλο το ταξίδι. Πέρασαμε από πολλά μέρη.

Όταν φτάσαμε στο Ρίο, πήραμε το φέρι μποτ και πέρασαμε στο Αντίριο. Δεν υπήρχε ακόμα η μεγάλη κρεμαστή γέφυρα Ρίου – Αντιρίου.

Έπειτα περάσαμε από το Μεσολόγγι, το Αγρίνιο και την Άρτα. Στην Άρτα σταματήσαμε, για να φάμε το μεσημέρι και πήγαμε να δούμε το πανέμορφο γεφύρι της. Το απόγευμα ξεκινήσαμε για τα Γιάννενα.

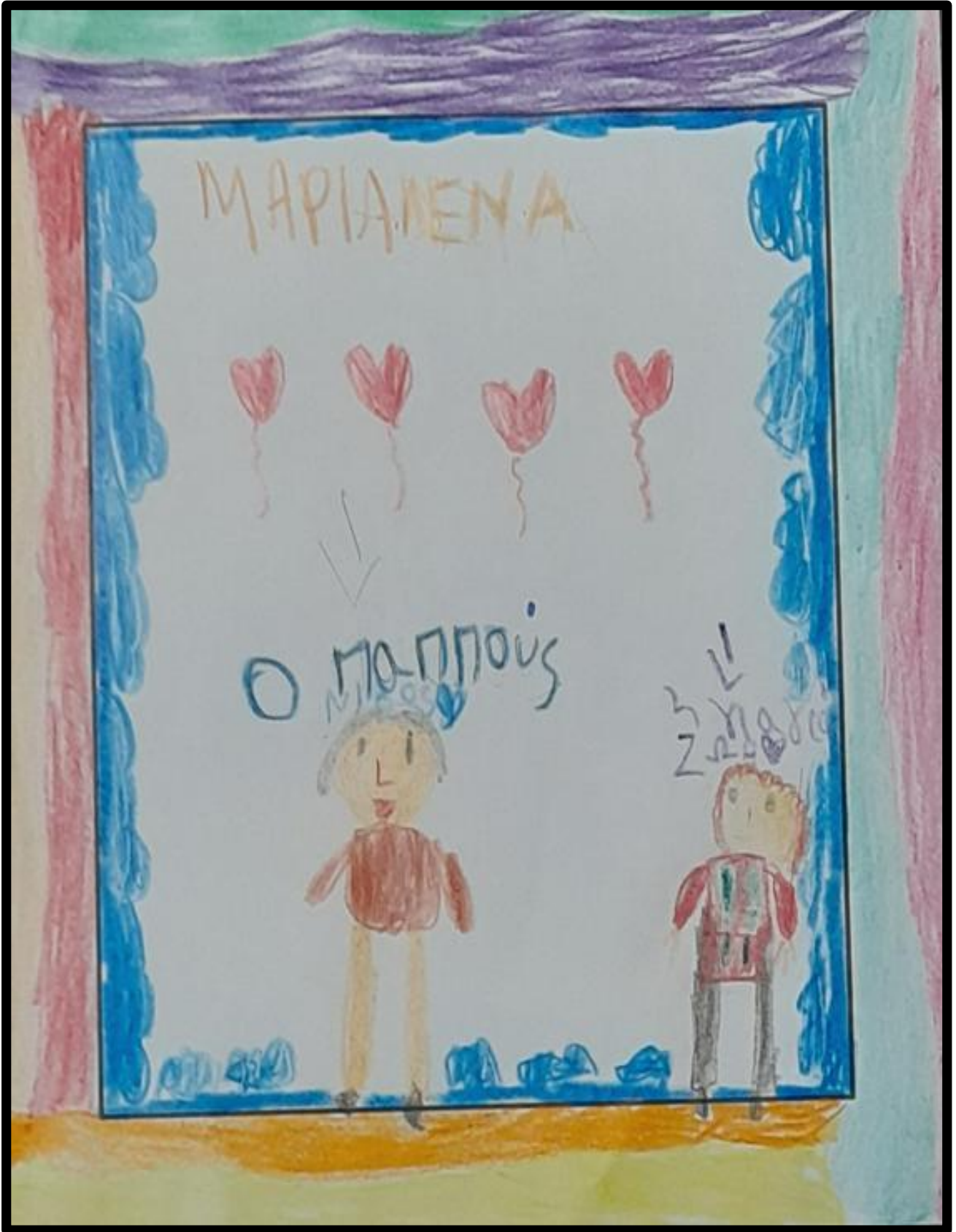
Τα Γιάννενα είναι μια πολύ ωραία και εντυπωσιακή πόλη, γιατί έχει το κάστρο, μια πολύ μεγάλη πλατεία και τη λίμνη των Ιωαννίνων.

Από τη λίμνη πήραμε το караβάκι και πήγαμε στο νησάκι του Αλή πασά και μάθαμε την ιστορία της κυρα – Φροσύνης.

Την άλλη μέρα μας πήγε ο μπαμπάς μου στο Σπήλαιο των Ιωαννίνων με τους υπέροχους σταλακτίτες και σταλαγμίτες του.

Στη μνήμη μου την έχω ακόμη αυτήν την ωραία εκδρομή!»

Μαριαλένα

Γιαγιά: Δέσποινα
Εγγονός: Κατερίνα Π.
Οι γιορτές και τα καλοκαίρια της γιαγιάς

Ιακωβίδης Γεώργιος: «**Παιδική Συμφωνία**»

Η γιαγιά μου, όταν ήταν μικρή, πήγαινε στο χωριό της, τα Λεύκτρα των Θηβών, κάθε Χριστούγεννα, Πάσχα και καλοκαίρι και περνούσε πάρα πολύ ωραία. Εκεί η ζωή ήταν αγροτική.

Τα Χριστούγεννα, επειδή μαζευόταν μεγάλη παρέα, η γιαγιά της άναβε το φούρνο με τα ξύλα και έψηνε ψωμί, παξιμάδια και γλυκά και μοσχοβολούσε όλη η γειτονιά.

Επίσης μπροστά στο σπίτι της γιαγιάς της υπήρχε ένας κήπος με λαχανικά, όπως μαρούλια, ντομάτες, πιπεριές, αγγούρια και πολλά άλλα.

Κάθε απόγευμα η μικρή Δέσποινα τάζε τις κότρες και έβλεπε τη γιαγιά της που άρμεγε την κασίκα και της άρεσε πολύ.

Το καλοκαίρι με όλα τα παιδιά της γειτονιάς παίζανε στον κήπο παιχνίδια, όπως κυνηγητό, κρυφτό, βώλους, τυφλόμυγα και τα βράδια πήγαιναν βόλτα στην πλατεία του χωριού.

Όλα τα παιδιά ήταν χαρούμενα.

Κούκλα

Κατερίνα Π.

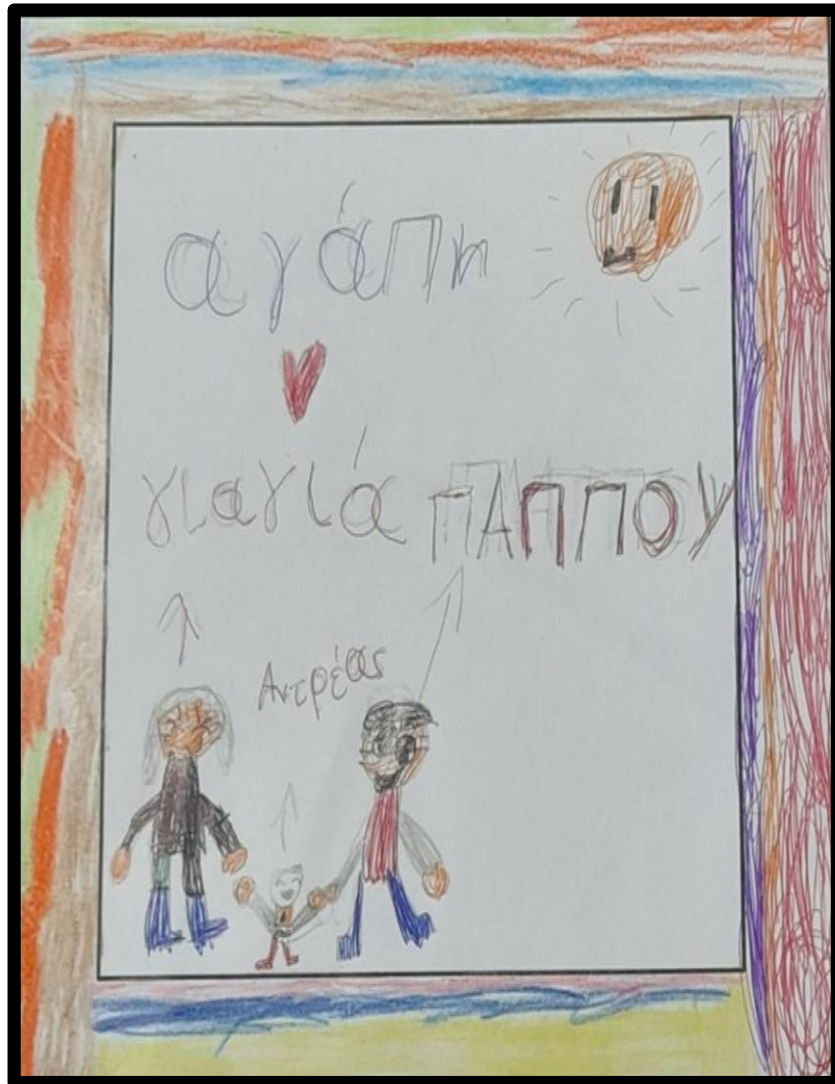
Κατερίνα Π.

ΆΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ (Ή ΓΙΑ) ΤΗ ΓΙΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ

Παππούς: Μεχμέτι

Εγγονός: Αντρέας

Εγώ και ο παππούς μου

Αντρέας: «**Παππούς και γιαγιά**»

Εγώ αγαπάω πολύ τον παππού μου από όταν ήμουνα στην Κω. Μαζί περνούσαμε πολύ ωραία.

Με πήγαινε συνέχεια στο πάρκο και στη θάλασσα και μου αγόραζε σοκολάτες και γλυκά.

Γι' αυτό αγαπώ πολύ τον παππού μου.

Γιαγιά: **Δήμητρα**
Εγγονή: **Αγγελική**
Το χρυσό φλουρί

Αγγελική: «**Παππούς και γιαγιά**»

Όταν ήμουν πέντε χρονών, η γιαγιά μου μου είχε πει μια ιστορία.

Παραμονές των Χριστουγέννων

Μια μέρα το απόγευμα η γιαγιά σκαρφάλωσε σ' ένα δέντρο, για να κόψει πολλά μήλα. Μ' αυτά έφτιαξε μηλόπιτα. Την έφαγαν τα παιδιά της και βρήκαν μέσα ένα χρυσό φλουρί.

Αμέσως μετά πήγαν σ' ένα πολυκατάστημα όλα μαζί και αγόρασαν πολλά χριστουγεννιάτικα παιχνίδια.

Γιαγιά: Μπεχάρε
Εγγονός: Άγγελος
Η γιαγιά μου

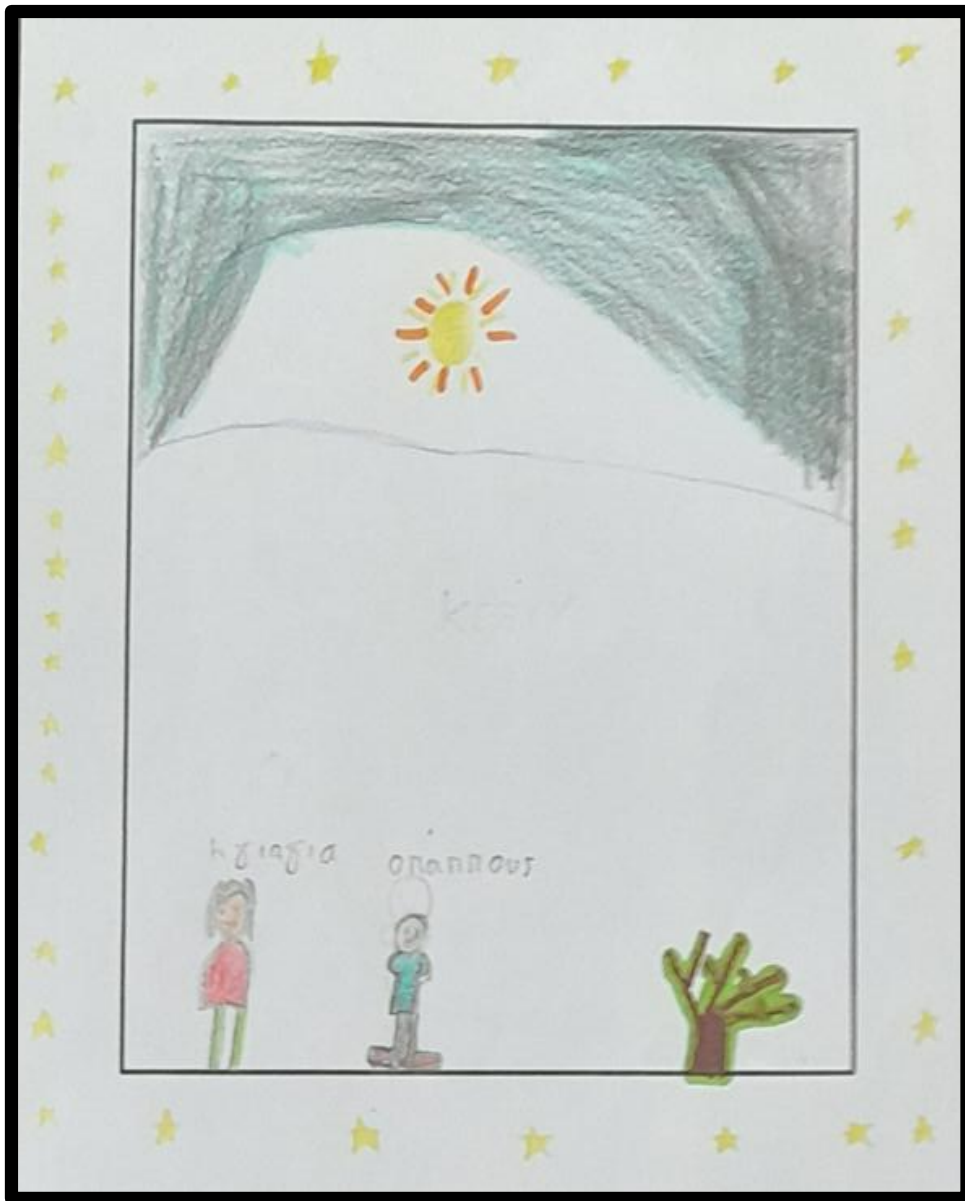

Άγγελος: «Παππούς και γιαγιά»

Η γιαγιά μου μου λέει ιστορίες κάθε βράδυ, όταν πηγαίνω για ύπνο.

Πριν από χρόνια φρόντιζε τη μαμά μου και τώρα με πηγαίνει βόλτες στις κούνιες και παίζουμε με τα παιχνίδια μου.

Παππούς: Τζεβαχίρ
Εγγονός: Κέβιν
Η γιαγιά μου κι εγώ

Κέβιν: «Παππούς και γιαγιά»

Στα παιδικά της χρόνια η γιαγιά μου μάζευε παλιά παιχνίδια και ήταν πολύ ωραία παιχνίδια.

Όταν ήμουν πιο μικρός έπαιζα με αυτά τα παιχνίδια και ήμουν πολύ χαρούμενος.

Γιαγιά: Αμέλια
Εγγονή: Αμέλια
Παραμύθι

Η γιαγιά αφηγείται

Θα σου πω μια ιστορία με παπαγάλους.

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μεγάλος παππούς – παπαγάλος και το εγγονάκι του του ζήτησε να πάει να παίξει με τα άλλα παιδάκια - παπαγαλάκια.

Ο παππούς του είπε να πάει αλλά να μη γυρίσει αργά, γιατί αλλιώς δεν θα το άφηνε να πάει ξανά. Το παιδάκι – παπαγαλάκι είπε εντάξει.

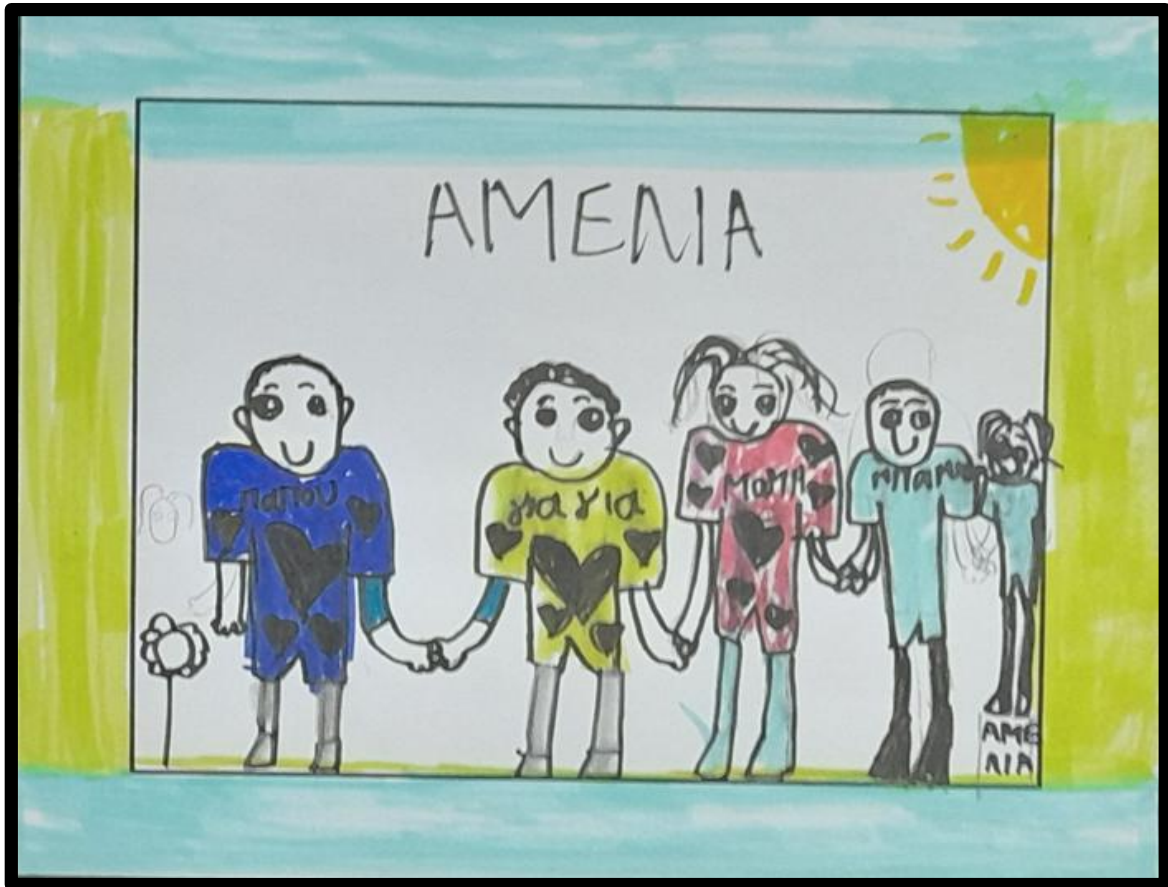
Μετά ο παππούς βρήκε μια γιαγιά και, όταν το εγγόνι του γύρισε, του είπε ότι έχει να του δώσει ένα δώρο.

Το παιδί ρώτησε που είναι το δώρο και ο παππούς είπε:

- «Πήγαινε πίσω μου να το δεις».
- «Εντάξει», είπε το παπαγαλάκι και κοίταξε πίσω από τον παπού.

Έπειτα φώναξε:

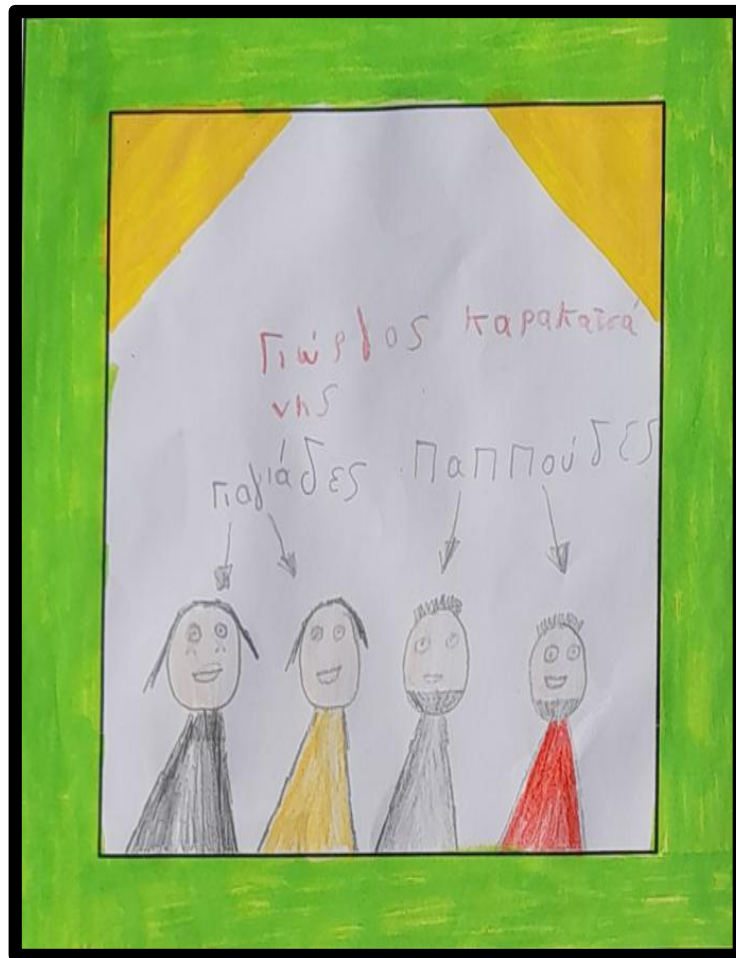
- «Μια γιαγιά! Εμένα μου αρέσουν πολύ οι γιαγιάδες! Σ' ευχαριστώ πολύ, παπού. Τώρα θα παίξουμε όλοι μαζί».

Αμέλια: : «Παππούς, γιαγιά και οικογένεια»

Γιαγιά: Νεκταρία
Εγγονός: Γιώργος Κ.
Η γιαγιά μου λέει ιστορίες κάθε μέρα

Γιώργος Κ.: «**Παππούδες και γιαγιάδες**»

Η γιαγιά παλιά φρόντιζε τη μαμά μου και την πήγαινε να αγοράσει πράγματα και φαγητό και τα έφερναν μαζί στο σπίτι.

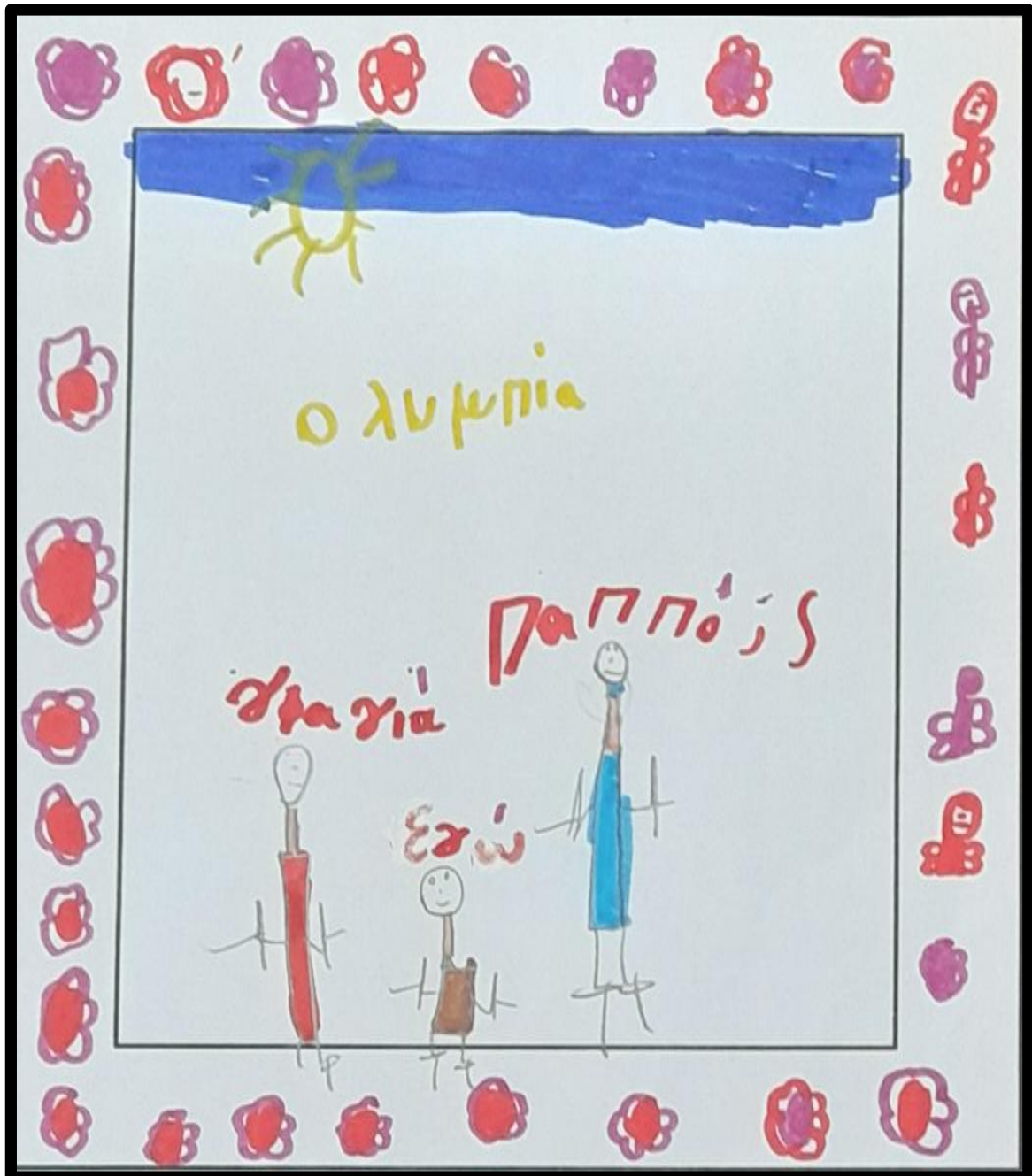
Τα καλοκαίρια πήγαιναν μαζί κι έκαναν μπάνια, μετά έτρωγαν και πήγαιναν για ύπνο. Όταν ξυπνούσαν, πήγαιναν βόλτα στις κούνιες και γύριζαν αργά το βράδυ, για να ξεκουραστούν.

Περνούσαν πολύ όμορφα μαζί.

Γιαγιά: **Ευθαλία**

Εγγονός: **Ολυμπία**

Η γιαγιά μου, το ποδήλατο και οι κούκλες της

Ολυμπία: «**Παππούς και γιαγιά**»

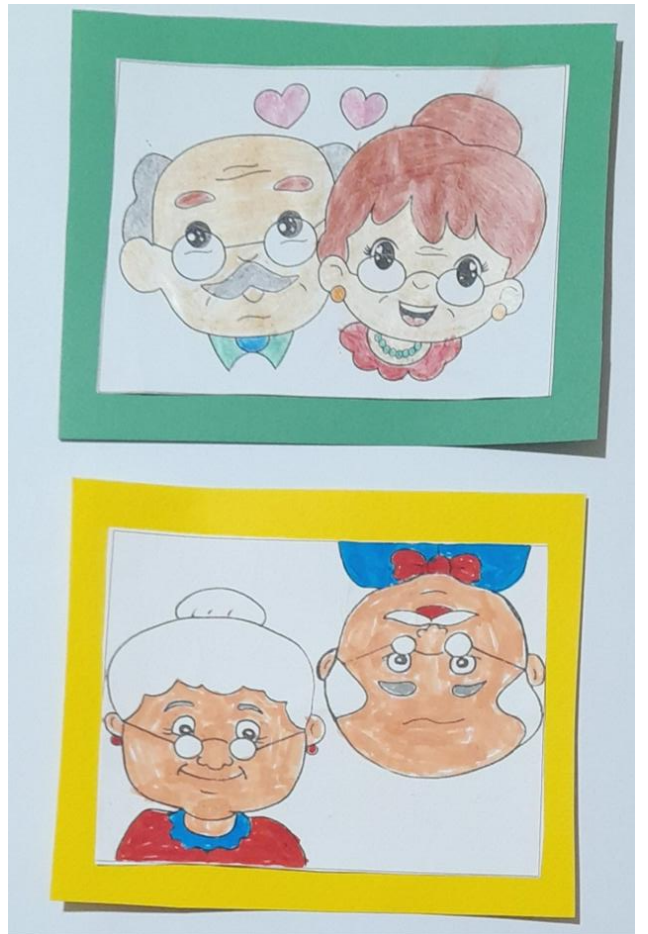
Της γιαγιάς μου, όταν ήταν μικρή, της άρεσε να κάνει ποδήλατο και να παίζει με τις κούκλες της.

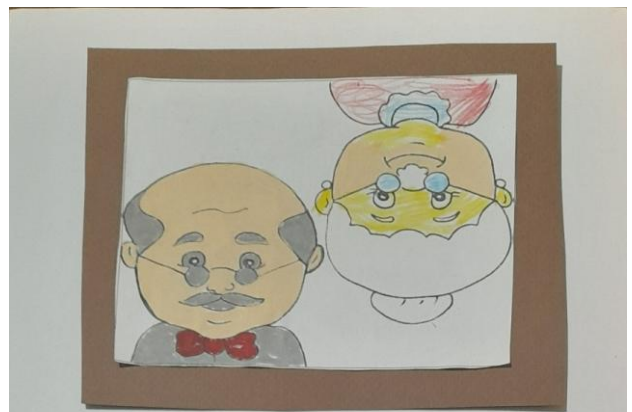
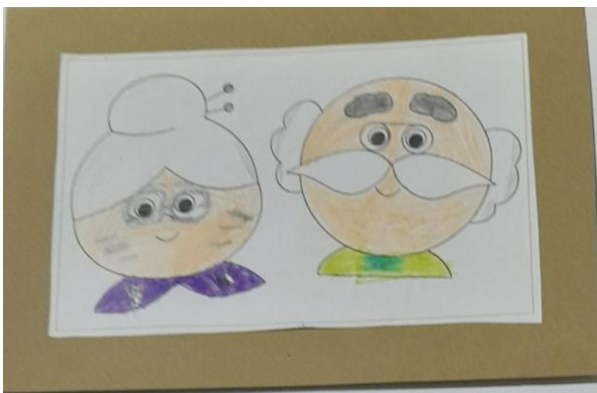
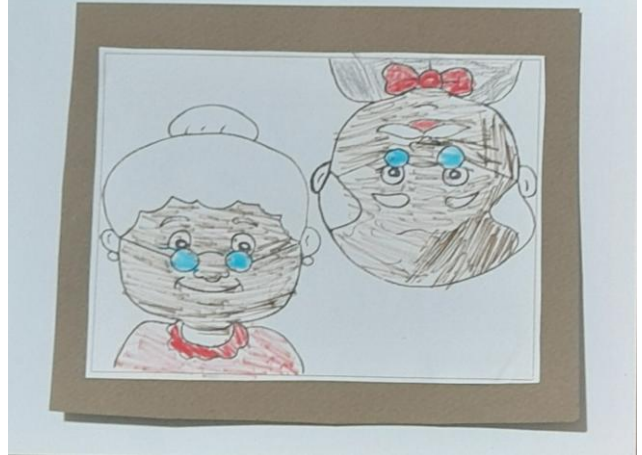
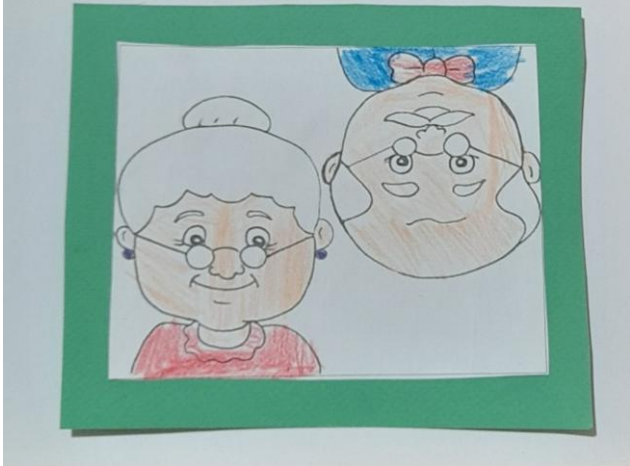
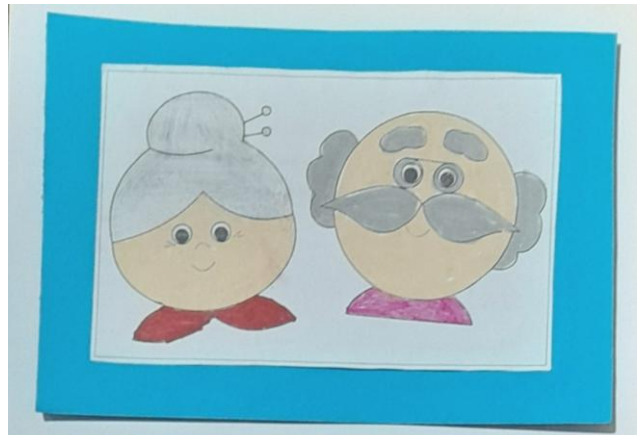

Τάσος: «Παππούς, γιαγιά κι εγγόνια»

Βασίλης: «Παπούς και γιαγιά»

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

Γιαγιά, παππού, ποιο ήταν το αγαπημένο σου παιχνίδι;

Αγαλματάκια αμίλητα, ακούνητα, αγέλαστα

Το αγαπημένο παιχνίδι της γιαγιάς ήταν το «**Αγαλματάκια αμίλητα, ακούνητα, αγέλαστα**». Το έπαιζε με τους φίλους και τις φίλες της στην αυλή του σπιτιού της και μαζεύονταν όλα τα παιδιά της γειτονιάς.

Ένα παιδί πήγαινε στον τοίχο και τα φύλαγε και τα άλλα έπαιρναν μια πόζα και έμεναν ακίνητα. Μετά το παιδί που τα φύλαγε γύριζε και κοιτούσε, αν κινούνταν παιδιά. Όποιο κινιόταν, έχανε και τα φύλαγε αυτό.

Μιχάλης

Αγαλματάκια αμίλητα, ακούνητα, αγέλαστα

Πηγή εικόνας: <http://12dim-volou.mag.sch.gr/agalmatakia.htm>

Είμαι η δασκάλα σου και πρέπει να μ' ακούς

Η γιαγιά μου με τα παιδιά της γειτονιάς της έπαιζε **κρυφτό, κυνηγητό, μακριά γαϊδούρα, βόλους, τυφλόμουγα, σκυταλοδρομία, α μπε μπα μπλομ και τσιγκολελέτα** στις αυλές και τις πλατείες.

Το αγαπημένο όμως παιχνίδι της γιαγιάς μου ήταν να κάνει τη **δασκάλα** και να κάνει μάθημα στις κούκλες της.

Κατερίνα Π.

«Ένα φράγκο η βιολέτα, τσιγκολελέτα, τσιγκολελέτα»

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Μακριά γαϊδούρα

Τυφλόμυγα

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Το σκοινάκι

Όταν η γιαγιά μου ήταν μικρή, έπαιζε **σκοινάκι**.

Εκείνον τον καιρό δεν υπήρχαν πολλά αυτοκίνητα, γι' αυτόν το λόγο τα παιδιά έπαιζαν στο δρόμο. Η γιαγιά έπαιζε το αγαπημένο της παιχνίδι με αγόρια και κορίτσια αλλά κυρίως με τους αδελφούς της. Χαιρόταν, γιατί νικούσε σ' αυτό πολλές φορές.

Στο σκοινάκι δυο παιδιά το κρατάνε απ' τις άκρες και το γυρνάνε και ένα άλλο παιδί πηδάει, για να μην το ακουμπήσει.

Γιώργος Μ.

Σκοινάκι

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η μπάλα

Όταν η γιαγιά μου ήταν μικρή, έπαιζε **μπάλα**. Η μπάλα φτιαχνόταν με πανιά ή εφημερίδες.

Τότε η γιαγιά έπαιζε το αγαπημένο της παιχνίδι στο δρόμο με την αδελφή της, τις φίλες και τους φίλους της.

Η μπάλα ήταν ένα απλό παιχνίδι. Χωρίζονταν σε δυο ομάδες αλλά έβαζαν πέτρες αντί για τέρματα.

Βασίλης Λ.

Μπάλα

Πηγή εικόνας: <https://www.dinfo.gr>

Τα μήλα (αφηγήτρια η γιαγιά)

Το αγαπημένο μου παιχνίδι ήταν **τα μήλα**.

Παιζόταν με τουλάχιστον δέκα παιδιά. Δυο απ' αυτά κάθονταν σε κάθε άκρη και προσπαθούσαν να πετύχουν με τη μπάλα τα οχτώ παιδιά που βρίσκονταν στη μέση.

Όποιο παιδάκι το χτυπούσε η μπάλα, έβγαινε από το παιχνίδι και αυτό που δεν το είχε χτυπήσει καθόλου η μπάλα ήταν ο νικητής.

Κατερίνα Η.

Τα μήλα

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η μικρή Ελένη

Το αγαπημένο παιχνίδι της γιαγιάς μου ήταν «**Η μικρή Ελένη**» και το έπαιζε με τις φίλες της από τη γειτονιά στην αυλή του σπιτιού της.

Οι κανόνες του παιχνιδιού ήταν να κάνουν έναν κύκλο με ενωμένα χέρια και στη μέση του κύκλου καθόταν η μικρή Ελένη με δεμένα μάτια.

Έπειτα τραγουδούσαν το τραγούδι:

«**Η μικρή Ελένη
κάθεται και κλαίει
που δεν την παίζουνε
οι φιλενάδες της.
Σήκω επάνω,
τα μάτια κλείσε,
τον ήλιο κοίτα
κι αποχαιρέτα μας**».

Στο τέλος η μικρή Ελένη με κλειστά τα μάτια έπιανε τυχαία ένα παιδί και αν μάντευε σωστά ποιο ήταν, γινόταν εκείνο η μικρή Ελένη.

Μαριαλένα

Το κρυφτό

Τα παιχνίδια που έπαιζε η γιαγιά μου ήταν **το κρυφτό, τα αγαλματάκια, το κυνηγητό**, κ.ά.. Έπαιζε στην αυλή με τη μαμά της.

Το αγαπημένο της παιχνίδι ήταν **το κρυφτό**.

Σ' αυτό το παιχνίδι ο ένας τα φυλάει, μετρώντας μέχρι το τριάντα, και ο άλλος κρύβεται.

Άγγελος

Το κρυφτό

Στα παιδικά της χρόνια η γιαγιά μου έπαιζε στο δρόμο, στα χωράφια και στα πεζούλια με τους φίλους και τ' αδέρφια της **μήλα, αγαλματάκια, μάγισσα**, κ.ά.. Το αγαπημένο της παιχνίδι ήταν **το κρυφτό**.

Στο κρυφτό ένα παιδί τα φύλαγε και μετρούσε μέχρι το δέκα. Τ' άλλα παιδιά έτρεχαν να κρυφτούν, για να μην τα βρει αυτός που τα φύλαγε.

Μόλις τέλειωνε το μέτρημα, αυτός φώναζε «Φτου και βγαίνω» κι έψαχνε να τα βρει. Αν κάποιο παιδί έβρισκε την ευκαιρία, έτρεχε στο μέρος που τα φύλαγε το παιδί και φώναζε «Φτου ξελευτερία». Έτσι εκείνος που τα φύλαγε τα ξαναφύλαγε.

Αν προλάβαινε να φτύσει κάποιο παιδί εκείνος που τα φύλαγε, το παιδί αυτό έπαιρνε τη θέση του.

Δημήτρης

Κρυφτό

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Τα μήλα και οι βόλοι

Η γιαγιά μου έπαιζε πιο πολύ στα χωράφια με το Σταύρο και το Μαρίνο.

Το αγαπημένο της παιχνίδι ήταν **τα μήλα**, που παιζόταν έτσι:

Δυο παιδιά πετούσαν ο ένας στον άλλον τη μπάλα και προσπαθούσαν να πετύχουν τα παιδιά που ήταν ανάμεσά τους. Αν πετύχαιναν κάποιο παιδί, εκείνο έβγαινε από το παιχνίδι.

Ένα άλλο παιχνίδι που άρεσε στη γιαγιά ήταν **οι γυάλινοι χρωματιστοί βόλοι**.

Γιώργος Κ.

Βόλοι

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Οι κούκλες της γιαγιάς

Η γιαγιά μου, όταν ήταν μικρή, έπαιζε όλη τη μέρα με **τις κούκλες** της, που τις έφτιαχνε η μαμά της από διάφορα υφάσματα και της άρεσαν πάρα πολύ. Μερικές όμως τις χάριζε σε φίλες της, επειδή είχε πολλές.

Με τις φίλες της παίζανε οικογένεια ή εστιατόριο και για τ' αγόρια από τα υφάσματα έφτιαχναν μπάλες.

Το παιχνίδι γινόταν στις αυλές και τις αλάνες, αφού δεν υπήρχε φόβος με τα αυτοκίνητα και τους ξένους ανθρώπους. Όλοι στη γειτονιά γνωρίζονταν.

Παρόλο που δεν είχαν πολλά παιχνίδια, τα παιδιά περνούσαν ωραία και με αυτά που είχαν.

Στέλιος

Παίζοντας με ζωάκια και κούκλες

Πηγή εικόνας: <https://www.benaki.org>

Κούκλες

Το αγαπημένο παιχνίδι της γιαγιάς μου ήταν οι κούκλες.

Έπαιζε μ' αυτές στο σπίτι της ή στο σπίτι της φίλης της, της Εύας.

Έπαιζαν την οικογένεια.

Υλας

Παναγής, ο κούκλος της δασκάλας μας

Το κουτσό

Το αγαπημένο παιχνίδι του παππού και της γιαγιάς ήταν **το κουτσό**.

Παιζόταν με το ένα πόδι σηκωμένο και έπρεπε να πηδάς από αριθμό σε αριθμό μέχρι το τέλος χωρίς να πέσεις.

Ολυμπία

Σβούρα

Η γιαγιά μου έπαιζε στο σπίτι της παλιά **σβούρα**, **κυνηγητό**, **κρυφτό**, κ.ά..

Κέβιν

Το κυνηγητό

Το αγαπημένο παιχνίδι της γιαγιάς μου ήταν **το κυνηγητό**, που έπαιζε στην αυλή του σπιτιού με τη μαμά της.

Αμέλια

Ο κύριος πρόεδρος

Το αγαπημένο παιχνίδι της γιαγιάς μου ήταν «**Ο κύριος πρόεδρος**».

Το παιχνίδι αυτό ήταν πολύ αστείο. Ο κύριος πρόεδρος έπρεπε να μαντέψει η φωνή που του μιλούσε ποιανού ήταν.

Αγγελική

Σβούρες

Αλογάκι

Τρενάκι

Στρατιωτάκια

Πηγή εικόνας: <https://el.wikipedia.org>

Κούνιες

**«Κούνια μπέλα έσπασε η κουτέλα
Χύθηκε το γάλα τι θα πει η δασκάλα
Κούνια μπέλα έπεσε η κοπέλα
Χτύπησε το γόνα και φωνάζει η νόνα...»**

Πηγή εικόνων: <https://www.koinonskotoussaion.gr/kounies-stin-skotoussa/>

Καρουζέλ

Φωτ.: Άννα Ρόδη από το παλιό ψιλικατζίδικο της Αίγινας «**Βαπόρις**»

Ξυλοπόδαρα

Σκηνή από την
ταινία του
Δημήτρη Σπύρου
«**Ο Ψύλλος**», 1990

Πηγή εικόνας: <https://www.neanikoplano.gr/o-psyllous/>

ΑΛΛΑ ΠΑΛΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Γύρω γύρω όλοι

«Γύρω γύρω όλοι
στη μέση ο Μανόλης
χέρια πόδια στη γραμμή
κι όλοι κάθονται στη γη...
Κι ο Μανόλης στο σκαμνί».

Αμπάριζα

«Παίρνω αμπάριζα
και βγαίνω»

Ο λύκος και το αρνί

Το μαντίλι

Πηγή εικόνας: <http://12dim-volou.mag.sch.gr/games.htm>

Λύκε, λύκε, είσ' εδώ;
«Περπατώ, περπατώ εις
το δάσος, όταν ο λύκος
δεν είν' εδώ.
Λύκε, λύκε, είσ' εδώ;»

Περνά περνά η μέλισσα
«Περνά περνά η μέλισσα
με τα μελισσόπουλα
και με τα παιδόπουλα...»

Η κολοκυθιά

«**Μάνα:** Έχω μια κολοκυθιά που κάνει 7 κολοκύθια.

Παιδί 7: Και γιατί να κάνει 7;

Μάνα: Αμ, πόσα θες να κάνει; ...»

Τσουβαλοδρομίες

Πηγή εικόνας: <https://www.tharrosnews.gr>

Το δαχτυλίδι
«Πούντο πούντο
το δαχτυλίδι,
ψάξε, ψάξε,
δεν θα το βρεις.
Δεν θα το βρεις
δεν θα το βρεις
το δαχτυλίδι
που ζητείς».

Αλάτι ψιλό, αλάτι χοντρό
«Αλάτι ψιλό, αλάτι χοντρό,
έχασα τη μάνα μου και
πάω να τη βρω
παπούτσια δεν μου πήρε
να πάω στο χορό!»

Σπασμένο τηλέφωνο

Πινακωτή – πινακωτή
«Πινακωτή πινακωτή!
Από τ' άλλο μου τ'
αυτί, γιατί είν' η
μάνα μου κουφή!...»

Πεντόβολα

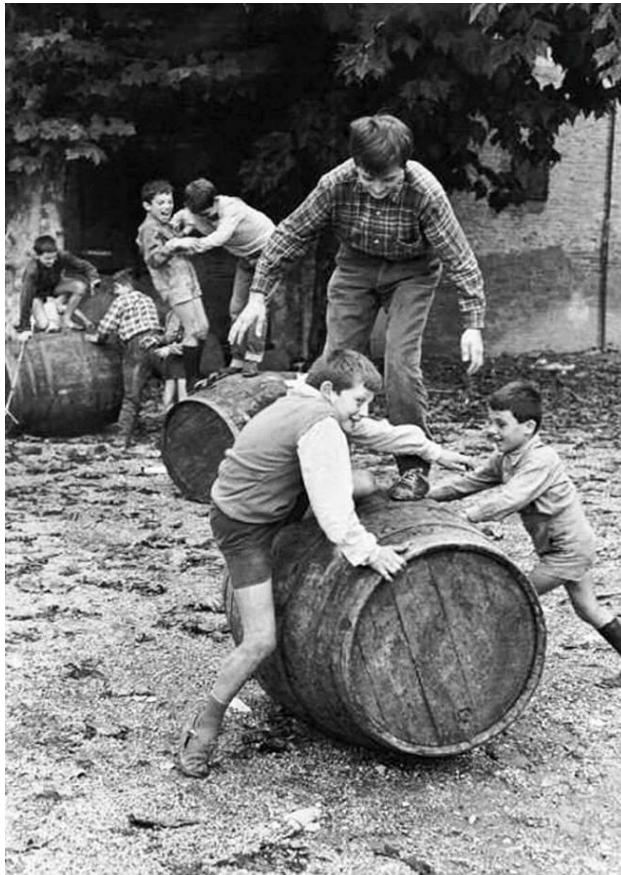
Κορόιδο

Σκλαβάκια

Τα παιδιά παίζουν

Αυτοσχέδια παιχνίδια με κούτες και βαρέλια

Πηγή εικόνας: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΝΗΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Το τσέρκι

Το τσέρκι

Πηγή φωτο: <https://komianos.wordpress.com>

Γέλαγε η Μαρία

Ερμηνεία: Πουλόπουλος Γιάννης

Μουσική: Πλέσσας Μίμης

Στίχοι: Παπαδόπουλος Λευτέρης

Κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φυλής
Άστραφτε στον ήλιο κάποια τζαμαρία
Άρπαζες την πέτρα δίχως να σκεφτείς
Τίναζες το χέρι κάτω η τζαμαρία
Γέλαγε η Μαρία, η Μαρία.

Κόβαμε διχάλες απ' τη μυγδαλιά
Είχαμε ρημάξει τη φτωχή πλατεία
Έβαζες σημάδι γλόμπους και πουλιά
Και του κυρ Αλέκου τη χοντρή κυρία
Γέλαγε η Μαρία η Μαρία.

Πάνω στο πατίνι με τα ρουλεμάν
Τρέλαινες τον κόσμο απ' τη φασαρία
Κι οι νοικοκυραίοι φώναζαν αμάν
Λέγαν θα καλέσουν την αστυνομία
Γέλαγε η Μαρία, η Μαρία.

ΤΕΛΟΣ